

tionell yachtpress efter uppvisningen i La Rochelle.

NY KÖL — BÄTTRE BÅT

Inför nästa säsong och VM i England stod det klart att en del saker måste åtgärdas, framför allt ett kölbytte. Som det var hade man 200 kilo i en bulb längst ner på kölen och 200 kilo inplastat under rufftaket. Naturligt vore att i stället ha alla dessa 400 kilo någonstans i mitten, och då lämpligen i form av en vanlig fenköl utan bulb. Detta ordnade man också och gjorde det i form av en stålfixa som fylldes med bly och putsades upp i bästa finish.

Bortsett från att man inte heller denna vår hann riktigt till Åland Sea Race tog man 'Grand Slam' på försäsongen ända fram till Gotland Runt. 1973 års Gotland Runt är ihågkommet för sin totala brist på vind, men man lyckades i alla fall prestera en 3:e plats. Totalt sett var ROBBER nu i ett mycket bättre skick än året innan och den nya kölen hade inneburit en markant förändring till det bättre. Så det var med stor tillförsikt som man anträdde resan till England, i synnerhet som oddsen att klara denna första triviala bit av kampanjen hade förbättrats radikalt: ROBBER fraktades nu på en riktig lastbilstrailer och av professionella förare . . .

I Weymouth på Englands sydkust var kvartstonnarelliten församlad det året. ROBBER's insats föregående år hade satt sina spår i designen av andra båtar, men det skulle visa sig att fartmässigt hade ingen ännu kommit i närheten av den nya modifierade ROBBER. Precis som året innan vann ROBBER första seglingen runt bojarna, och gjorde det dessutom rejält. Det var ett anslag som kändes skönt. Konceptet fungerade fortfarande.

Segling nummer två på olympiabanen gick i lätt väder och ROBBER tog en 4:e plats, vilket var bättre än väntat.

Under korta havskappseglingen blåser det till på andra halvan. ROBBER ligger klart i täten på en gropig, hård plattläns mot mål utmed Isle of Wight när det som aldrig mer skulle få hända händer igen; rodrer lossnar! Ett vanligt järnrör hade under vår-rushen fått ersätta det ordinarie rostfria dito som var förlagt någonstans, och nu släppte det från roderbladet. Man lyckades få med sig rodrer i hamm och det blev som vanligt Pelle som fick ratta gondolen ROBBER i mål. Man blev 22:a . . .

Under natten lagades ROBBER och nästa dag gick man ut och tog en så klockren spik som det går att ta. Det blåste 7—8 meter och ROBBER ledde från start till mål, fullkomligt ohotad. Och på samma väg var det under den avslutande långa havskappseglingen över till Cherbourg på franska sidan av Kanalen. Halv vind fram och tillbaka och ROBBER ensam i täten med alla andra under horisonten akteröver, då hon parkerar i ett lokalt bleke inom synhåll från mål. Tre båtar hinner komma ifatt, segla runt och också förbi innan ROBBER får bris och går i mål som 4:a. Det hade räckt om den bergsäkra spikarkänningen i den korta havskappseglingen resulterat i en plats bland de 10 bästa för att ROBBER skulle ha vunnit detta VM.

Nu gick segern till en helt ny båt, EYGTHENE, av en okänd konstruktör som hette Ron Holland.

LYCKOSAMT, TROTS ALLT

Även om det kunde finnas anledning att fälla tårar efter denna onödiga och bittra förlust var ROBBER-äventyret ändå lyckosamt. En idé som man bergfast trodde på hade utvecklats med små resurser och visat sig fungera, inte bara bra utan bäst. Och så hade man haft roligt . . .

ROBBER såldes i England och sattes i serietillverkning. Ett 60-tal båtar byggdes under åren, både i England och i Hong Kong, och enstaka båtar såldes till så udda länder som Jugoslavien, Ungern och Nya Zeeland.

Den gamla besättningen, som -73 utökades med Hasse Strömwall, har sedan dess träffats på en smärre höstmanöver varje år, dessa gånger för en god middag i etablerad krogmiljö. Mycket ljug, naturligtvis, men också för att smida planer på nya dåd, och vid höstmötet 1981 presenterades en idé om ett nytt projekt, en ny båt inför sommaren 1982. En ROBBER JUBILEE inför 10-års-jubileet av gamla 'Robban'.

Lätt vind var ROBBER JUBILEE's speciella styrka, då hon fullkomligen rusade ifrån konkurrenterna. Raka motsatsen till gamla ROBBER som inte trivdes i vindar under 4 m/sek, i synnerhet akterliga sådana.

Det var Roffe Gyhlenius, numera knuten till Familjebåtar AB, som han också var med om att grunda, som föreslagit att grabbarna skulle satsa på en vässad Omega 42. Hon skulle byggas i företagets regi men efter grabbarnas intentioner. Mycket mera segel skulle hissas på och kölen göras djupare. Tillsammans med en ändrad däck- och sittbrunnsslayout av en lite sportigare typ, effektivare för kappsegling, var dessa de viktigaste förändringarna jämfört med standardbåten. Full inredning installerades, men man försökte lätta skrovet på ett femtiotal kilon med hjälp av kolfiberarmering på några ställen.

Tanken var att göra ROBBER JUBILEE till en veritabel blekskenare, och extra personal ur närstående seglarler inkallades som burkläst och handräddning för den händelse det skulle komma att blåsa vid något tillfälle under sommaren 1982. Uppåt 10 man ville man gärna vara ombord. En gipp i hårt väder med denna båt skulle kunna bli vansklig utan gruppresa . . .

SNABB LÄTTVINDSBÅT

Och nog gick hon fort, nya 'Robban'. Hon var först i mål på alla Scandicapseglingar hon ställde upp på, och i nästan samtliga fall också vinnare på beräknad tid. Sjöland Runt vann hon totalt i Scandicap, tvåa i mål bara 10 minuter efter Paul Elvström som seglade IOR med 46-fotaren VISION, och hela fyra timmar före 2:an på beräknad tid.

Scandicap Race i samband med Gotland Runt blev en ny seger för ROBBER J, som hade visat sig ha en fullständigt överlägsen speed i lätt väder. Roffe: "Jag har aldrig seglat en båt som går så fort i lätt väder, i synnerhet på länsen, men också krysskotad."

Hennes måtetal enligt Scandicap är 9.25 mot 8.80 för en standardbåt av samma slag. Hon seglar lätt upp till sitt tal i svaga vindar, men får det svåra i mera bris.

Hennes extrema framtoning har naturligtvis gjort henne en smula kontroversiell. En del har ansett att ROBBER J, och flera andra "hottade" Scandicap-båtar, ska hållas i den strikta konstruktionsklass som finns inom Scandicap och inte tävla mot 'vanliga' båtar.

Det har varit lite si och så med detta, men här får nog regelmakare och arrangörer ta på sig största biten av ansvaret.

På ROBBER J har man hängt på mycket segel för att man ville ha en snabb lättvindsbåt och för att segelytan är billig i Scandicap. Att detta skulle anses som ett otillbörligt utnyttjande av regeln tycker grabbarna är tveksamt. "Vi smyger i alla fall inte med vad vi gör", resonerar man. "Allt är deklarerat till sista kvadratcentimetern."

Håkan: "Det är roligt med mycket snack. Med allt rabalder fullföljer man en tradition från första 'Robban'."

Även om ROBBER J vållat diskussion är det knappast någon seglare som inte har slickat sig om munnen vid anblicken av denna traditionellt vackra båt med sitt enorma segelplan.

SKARPA KONTRASTER

Det lustiga i situationen är hennes och gamla ROBBERS totala motsatsförhållande. Båda i och för sig lika utstanding, men på helt olika områden.

Först en kort, bred lättdeplacementsbåt, supersnabb i hårt väder och med linjer som i mångas ögon var rena provokationen. Så 10 år senare en lång, smal båt av den traditionella typen. Extremt snabb i lätt väder och en uppenbarelse som ingen seglare kunde förneka skönheten hos.

Och där slutar denna historia om ett gäng grabbar, deras ambitioner och vedermödor för att få segla båtar efter sin egen smak. Den som lever får se vad man kommer att hitta på när 50-årsjubileet randas.

